

en Bestemmelse om, at Hæderstegnet for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste skal skilles fra Pengetillæget. Det absolut dadelfri som Forudsætning for Pengetillæget skal altsaa falde bort; det skal ikke fremtidig være nødvendigt for at faa Tillæget, at Tjenesten skal være dadelfri. Det staar tilstrækkelig motiveret i Betænkningen, og jeg kan kun sige, at Grundtanken har min fulde Tilslutning. For Marinens Vedkommende have vi ikke dette Hæderstegn for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste. Det eneste, vi have, er et Hæderstegn for 25 Aars god Tjeneste i Søværnet. Vi have, som nævnt, ikke Hæderstegnet for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste, men vi have Pengetillæget. Der staar derom i Søværnets Lønningslov af 15de Maj 1868 § 12, at samtlige Underofficerer, Assistenten og Skrivere erholde efter 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste som saadanne et Tillæg af henholdsvis 30 og 48 Rdl. Det vil altsaa ses, at vi i Flaaden ikke ere i Stand til at kunne overføre de Bestemmelser, der nu findes i det under Behandling værende Forslag om Lønninger for Hærens Underofficerer, paa Søværnets. Der staar udtrykkelig, at for at opnaa Pengegaven, skulle de have dadelfri Tjeneste. Det eneste, der altsaa er at gøre, er at foreslaa at indføre en Tillægsbestemmelse i § 8 i Lønningsforslaget om, at Udtrykket „dadelfri Tjeneste“ udgaar af Lovens om Lønninger ved Søværnet. Saa ere vi over den Vanskelighed. Men ere vi vel over den, komme vi til at kolliderer med Pensionslovene af 26de November 1876 og 29de Marts 1899. De bestemte nemlig, at naar en Underofficer har 8 Aars dadelfri Tjeneste og altsaa skal have Tillæget eller Hæderstegnet, regnes det ved Pensionsberegningen for 10 Aar, og naar han har 16 Aars dadelfri Tjeneste, regnes det for 20 Aar. Som Følge deraf kommer man i en Vanskelighed, hvis man altsaa vil stryge Ordene „dadelfri Tjeneste“ i § 12 i Lønningsloven for Søværnet af 15de Maj 1868. Der er der en lille Uklarhed til Stede; men jeg tvivler ikke om, at jeg ved en Forhandling med Udvalget let vil kunne komme ud over den. Dette med Hensyn til Forslaget. — Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) gjorde nogle Bemærkninger angaaende en Kommission om Arbejderforholdene paa Værftet. Denne Kommissions Arbejde gaar først og fremmest ud paa at bestemme Arbejdstidens Længde og dernæst, hvad Manden skal have i Løn, idet

mit Udgangspunkt er saa vidt muligt at indføre Timebetaling. Derved fremkommer selvfølgelig en ikke ringe Vanskelighed, thi Arbejderen skal leve af sit Dagudbytte, og det kan ikke nytte, at man sætter 32 Øre i Timebetaling, naar man samtidig indfører en 8 Timers Arbejdsdag; thi saa faar Manden ikke mere end 8×32 , og det er ret lidt. Altsaa, det er ikke noget let Arbejde for Kommissionen. Den nedsatte Kommission bestaar af forskellige Funktionærer ude paa selve Værftet og desuden af enkelte Funktionærer fra Ministeriet, og samtidig har jeg givet Kommissionen Ordre til at forhandle med Arbejderne. Det gaar sin jævne Gang, og jeg haaber, som sagt, at vi skulle faa noget godt ud af det. Den ærede Taler nævnedes, at der var bleven lagt Vanskeligheder i Vejen for Arbejderne for at holde Møder. Jeg har sagt det tidligere, at vi have nu en Gang vor militære Lovgivning, og den er ingen Minister berettiget til at gaa udenom, tværtimod, det er hans Pligt, at den bliver overholdt. Og deri staar, at faste Arbejdere, faste Underofficerer, i det hele taget faste Folk kunne ikke holde Møde om militære Tjenesteanliggender uden deres Myndigheders Tilladelse. Naar der altsaa har været en lille Smule Kontrovers om det Punkt, som for Resten er fuldstændig bilagt, idet Kommissionens Arbejde gaar sin jævne Gang, havde det været fuldstændig undgaaet, naar de Mennesker vare gaaede til Værftschefen og havde sagt: Tillader De, at vi holde Møde, thi naar vi skulle udtale os for Kommissionen om Arbejdernes Tarv, ville vi ikke paatage os Ansvarer alene, vi ville tale med vore Kammerater.“ Saa havde Værftschefen sagt: Gud bevares! med største Glæde. Men det er det, de ikke have gjort, og saa har man ladet dem vide: Det skulle I gøre i Fremtiden, lille Børn, saa kommer der ingen Ting i Vejen. Det er de Bemærkninger, jeg skal fremføre over for det ærede Medlem, og jeg skal saa slutte med at anbefale det foreliggende Lønningsforslag med den Ændring, jeg har tilladt mig at stille, og i Forventning om, at jeg vil faa Lejlighed til at klare mine Begreber ved en Forhandling med det ærede Udvalg mellem 2den og 3die Behandling.

Ordføreren (A. Nielsen): Det Forhold, den højtærede Marineminister nu henpegede paa, trænger, deri er jeg enig med ham, til Overvejelse, og jeg haaber, at